

עפ"ת 51226/11/21 - איאסו אי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 51226-11-21 איו נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 51250163832

בפני כבוד השופט עמיהת יורם צלקובnick
מעורער איאסו אי
נגד
משיבה מדינת ישראל
המעורער באמצעות ב"כ עו"ד ג'ני חבשי
המשיבה באמצעות ב"כ עו"ד דניאל איקן

פסק דין

ערעור נגד החלטת בית משפט לתעבורה מחוז מרכז בתת"ע 11938-06-21 מיום 16.11.21 לפיה נדחתה בקשה המעורר מיום 16.11.21 לביטול פסק דין שניית בהעדר ביום 15.11.21; המעורר הורשע שלא בפניו בעבירה של נהיגת רכב ביום 4.6.21 (בשעה 22:40) בהיות שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961, והוטל עליו עליון קנס בסך של 2500 ל"נ, 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל בגיןו 30 ימי פסילה מנהלית, ופסילה מותנית.

על פי כתוב האישום נמצא בבדיקה נשוף שנערכה לmeeruer ריכוז אלכוהול של 192 מק"ג, העולה על השיעור המותר של 50 מק"ג לפחות אויר נשוף, בהינתן גילו של המעורר (יליד אוקטובר, 1997).

הדיון בבית משפט קמא היה קבוע תחילת ליום 14.9.21 אולם ב"כ המעורר הגישה בקשה לדחיתתו בשל "חוסר בחומר החקירה", והדיון נדחה ליום 15.11.21. המעורר וב"כ לא התיצבו לדין במועד החදש, ותחת זאת נשלחה ביום 15.11.21 בקשה על ידי ב"כ המערערת לדחית הדין בשל קיומו של "דין מחייב". בית המשפט קמא דחה את הבקשה בטענו כי מועד הדיון היה ידוע "זמן רב", והבקשה הוגשה ללא נימוקים. בדיון שהתקיים (בשעה 13:30 לערך) נדון המעורר בצדיו, נכון התייצבותו, תוך שצוו על ידי ב"כ המשימה כי מדובר בנהג צער הנוגג לשנת 2017, ללא הרשות קודמות.

ב"כ המעורר טענה בבקשתה לביטול פסק הדין כי המעורר לא התיצב לדין בשל אי רצונו להפסיד يوم עבודתו, ואילו ב"כ לא התיצבה בשל קיומו של דין אחר בבית המשפט לתעבורה בביטחוןם, והוגשה בקשה לדחית הדין שנדחתה על ידי בית משפט קמא, ויש לראות בכך סיבות מוצדקות לאי ההתייצבות. עוד נתען כי זכותו של המעורר להיות נכון במשפטו הינה זכות יסוד, וכי יגרם לmeeruer עיוות דין אם לא ניתן לו להעלות טיעוני.

בית המשפט קבע כי אין מקום לקבלת הבקשה, וכי הטענה בדבר אי התאזרחות המערער בשל עבודתו "מקוממת"; בנוסף צוין, כי הבקשה לדחית הדיון הוגשה בובוקרו של יום הדיון, ולא היה מקום לסביר כי בקשה המוגשת "בדקה ה-99" תיענה "אוטומטית" בחוב.

בהודעת הערעור בה מתבקש ביטולו של פסק הדיון, חזרה ב"כ המערער על הטענות שעלו בבית משפט קמא לעניין אי התאזרחות. עוד נטען כי המערער כופר בעבירה, וכי "ספק גדול" אם הרשותו "עומדת בקטגוריה של ללא ספק סביר".

בדיוון בפניו, נטען כי בקשה הדחיה הוגשה למזכירות בית המשפט يوم קודם לדיוון, אך נסקרה רק לאחרת. עוד נטען כי קיימת כפירה ב"תקינות הינשוף", וכי עונש הפסילה שהוטל אינו מידתי.

אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

המערער לא טרח להתייצב בבית המשפט והעדיף להיות במקום עבודתו, ובנסיבות אלה מתקשה אני לקבל את הטענה כי לא ניתן לו יומו בבית המשפט. באת כוחו של המערער, העדיפה מטعمיה שלה, להיות נוכח בדיון אחר, לאחר שבית המשפט נעתר לבקשת דחיה קודמת, ובבקשת הדחיה הדיון האחרון, הוגשה על פי רישומי נט המשפט בובוקרו של יום הדיון חרב כך שמועד הדיון היה קבוע זה מכבר, ובבקשה בה עינתי צוין כי הצורך בשינוי מועד הדיון נודיע ביום 15.11.21, דהיינו ביום הדיון עצמו. עוד בולטה העובדה כי ב"כ המערער לא טרחה לבירר מהי ההחלטה שהתקבלה על ידי בית המשפט, בטרם שהחלטה שלא להתייצב הדיון, כבר נפסק כי **"חזקת על המבחן, באמצעות בא-כוחו, כי מושגש בקשה לדחית דיון, יבדוק את ההחלטה שנייתה בה. אין בידי לקבל את הטענה כי סבר לתומו שהבקשה התקבלה. האחריות בעניין זה מוטלת עליו ולא ניתן לגשים בקשה בבחינת 'שגר ושכח'."** (רע"פ 21/21 **עדנא טاطור ג. מדינת ישראל**, 8.2.21).

בנסיבות אלה אין כל טעם מוצדק לאי התאזרחות, ואין מקום לשיבוש מלאכתו של בית המשפט, בדין זרים ונשנים, הנכפים על יומנו של בית המשפט.

באשר לעבירה המיויחסת- עינתי בדוח השוטר, בדוח פועלה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, ובפלטי בדיקת הינשוף, ולא מצאתי על פני הדברים, בסיס לטענת ב"כ המערער בעניין אי תקינות המדידה שנערכה. יש לציין כי המערער עוכב על ידי שוטר בשל דרך נהיגתו והוא נחשד בנהיגה תחת השפעת אלכוהול, ומدوוח השוטרعلاה, כי בעת עיכובו נדף מפיו ריח של אלכוהול והמערער אף הודה כי שתי "בירה אחת". מדובר ברכיב אלכוהול המגע כמעט לפוי 4 מהרכיבים המותר לגילו של המערער, ולא ניתן לנ��וט בגישה סלחנית. עסקין בעבירה שבצדיה עונש מינימום של 24 חודשים פסילה בפועל, על פי סעיף 39א לפקודת התעבורה(נוסח חדש) תשכ"א- 1961, ועונש זה הוטל על המערער. נהיגה בשכרות היא עבירה מסכנת חיים - חייו של הנהג ושל ציבור המשתמשים בדרכים - יש להוקיעו ולשרשה באמצעות עונשים מתאימים (ראו בעניין זה, רע"פ 8427/21 **אוריאל בן חיון נ' מדינת ישראל**, 12.12.2021).

בנסיבות אלה נדחה הערעור.

المذكرات تعبير فسك הדיון لدى الطرفين.

ניתן היום, כ"ז שבט תשפ"ב, 29 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.